

Quan ja no pugues més, i no albiures cap llum,
I els peus et diguen prou...

Continua.

Si s'ha fet ja de nit, i no veus el camí,
I inclús l'òliba dorm...

Continua.

Si et fa por la foscor, i tems deixar enrere
Fills i dona, i llar...

Prossegueix.

Arribaràs, segur, en un indret plaent,
Que et pot calmar la set...

Prossegueix.

I encara que tots s'hagen ja aturat, i coixeges
Al ritme de les llàgrimes...

Continuaràs.

I quan més sol et trobes, i necessites més
Amor que ningú..., el
Donaràs.

[Lluís Roda, "De l' ànima".](#)

[Antologia en PDF](#)